

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Rundskriv

Politidirektoratet
Utlendingsdirektoratet
Utlendingsnemnda

Kopi: Departementene

Nr.	Vår ref	Dato
G-12/2020	20/1382	12.06.2020

G-12/2020 – Revidert rundskriv om ikrafttredelse av forskrift om bortvisning mv. av utlendinger av hensyn til folkehelsen

1. Innledning

Justis- og beredskapsdepartementet viser til forskrift 15. mars 2020 nr. 293 om bortvisning mv. av utlendinger av hensyn til folkehelsen (sist endret 12. juni med virkning fra 15. juni 2020). Forskriften har virkning for utlendinger som ankommer riket etter 16. mars kl. 08.00.

Det presiseres at forskriften ikke er til hinder for at norske borgere, utlendinger med oppholdstillatelse uten særskilt innreisebegrensning og nærmere fastsatte grupper som er omfattet av EØS-regelverket kan reise inn i Norge.

Dette rundskrivet erstatter rundskriv G-11/2020 av 31. mai 2020. Virkningen av innførte smitteverntiltak må fortløpende vurderes og veies mot viktige samfunns- og næringsinteresser som berøres av tiltakene. Rundskrivet vil kunne bli gjenstand for hurtige endringer og tilpasninger.

2. Hovedreglene om bortvisning

I forskriften er det fastslått at utlendinger uten oppholdstillatelse kan bortvises av hensyn til folkehelsen, på grunn av utbrudd av den allmennfarlige smittsomme sykdommen covid-19. Dette innebærer at alle utlendinger uten oppholdstillatelse, som ikke omfattes av noen av unntakene nedenfor, vil bli bortvist uten nærmere vurdering av hvilken smittefare de individuelt utgjør.

Det presiseres at selv om utlendingen er omfattet av et av unntakene i bortvisningsforskriften, er det en forutsetning for innreise at utlendingslovens vilkår for innreise er oppfylt. Det er for eksempel et krav om visum for visumpliktige utlendinger, og dette vilkåret vil fortsatt gjelde selv om det nå er praktiske utfordringer knyttet til å fremsette søknad om visum. Videre gjelder utlendingslovens krav om i hvilke tilfeller det er behov for oppholdstillatelse som normalt.

I forskriften er det fastsatt unntak for:

1. EØS-borgere som er bosatt i Norge, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav a
2. Familiemedlemmer til EØS-borgere, jf. utlendingsloven § 110 tredje og femte ledd, når familiemedlemmet er bosatt eller skal bosette seg i Norge, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav b
3. EØS-borgere som er arbeidstakere og som har tiltrådt eller skal tiltre et arbeidsforhold i Norge, jf. utlendingsloven § 112 første ledd bokstav a, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav c
4. EØS-borgere som er selvstendig næringsdrivende som har etablert eller skal etablere næringsvirksomhet i Norge, jf. utlendingsloven § 112 første ledd bokstav a, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav d
5. Tjenesteytere fra en EØS-stat som faller inn under utlendingsloven § 110 fjerde ledd eller § 112 første ledd bokstav b (selvstendige oppdragstakere og utsendte arbeidstakere) som har påbegynt eller skal påbegynne et arbeidsoppdrag i Norge, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav e
6. EØS-borgere med slik familietilknytning som nevnt i § 1 tredje ledd bokstav b, som er familiemedlem til norsk borger, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav f
7. EØS-borgere med slik familietilknytning som nevnt i § 1 tredje ledd bokstav b, som skal besøke familiemedlem bosatt i Norge, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav g
8. EØS-borgere som eier fast eiendom i Norge, herunder fritidsbolig, og som skal besøke denne, jf. forskriftens § 1 tredje ledd bokstav h
9. Utlending som kun skal oppholde seg i lufthavntransitt før utreise fra Norge, jf. forskriftens § 2 bokstav a
10. Utlending som er omfattet av unntak fra karanteneplikten etter § 6 i forskrift 27. mars 2020 nr. 470 om smitteverntiltak mv. ved koronautbruddet (covid-19-forskriften), jf. forskriftens § 2 bokstav b
11. Utlending som søker beskyttelse i riket (asyl), jf. forskriftens § 2 bokstav c
12. Særlige grunner tilsier det, slik som særskilt omsorgsansvar for personer i Norge eller andre sterke velferdshensyn, jf. forskriftens § 2 bokstav d
13. Utlending som har oppholdstillatelse som sesongarbeider, jf. utlendingsforskriften § 6-3, og skal arbeide i landbruket eller grøntnæringen, jf. forskriftens § 2 bokstav e

14. Utlending som er gitt oppholdstillatelse i Norge etter utlendingslovens bestemmelser om familieinnvandring, og referansepersonen er norsk borger eller utlending som er bosatt i Norge eller for øvrig har rett til innreise etter bortvisningsforskriften, jf. forskriftens § 2 bokstav f

Ad punktene ovenfor om EØS-borgere og deres familiemedlemmer

EØS-borgere som arbeider i Norge, omfatter også pendlere. Det understrekes imidlertid at det bare er nærmere definerte grupper som er unntatt fra karanteneplikten, jf. forskrift 27. mars 2020 nr. 470 om smitteverntiltak mv. ved koronautbruddet (covid-19-forskriften) § 6. Se også punkt 3 i dette rundskrivet.

Med «samboer» menes et fast og etablert samboerforhold i minst to år, eller at man har eller venter felles barn, og skal bo sammen. Dette tilsvarer utlendingslovens definisjon av «samboer».

For EØS-borger som skal besøke familie i Norge gjøres det unntak fra kravet etter utlendingsloven § 110 tredje ledd om at slektning i nedstigende linje må være under 21 år.

Det er gjort unntak for EØS-borgere som eier fast eiendom i Norge, herunder fritidsbolig, og som skal besøke denne. Unntaket omfatter eier og eiers husstandsmedlemmer.

Med EØS-borgere og deres familiemedlemmer som er bosatt eller arbeider i Norge, forstås ikke EØS-borgere eller familiemedlemmer som bor eller arbeider på Svalbard.

Det som er fastsatt i forskriften for EØS-borgere, gjelder tilsvarende for sveitsiske borgere, jf. forskriften § 1 fjerde ledd.

I forskriften § 2a er det også fastsatt unntak for andre konkrete persongrupper:

Følgende utlendinger omfattet av § 1 første ledd kan ikke bortvises:

- a) utlendinger som har behov for å reise gjennom det norske fastlandet på vei til eller fra arbeid eller bosted på Svalbard,
- b) EØS-borgere og borgere av Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten, samt deres familiemedlemmer som har behov for å reise gjennom Norge for å komme seg hjem,
- c) nordiske statsborgere fra Færøyene, Grønland eller Åland, og deres familiemedlemmer, som er bosatt eller arbeider i Norge,
- d) samer under utøving av reindrift,
- e) utlendinger som gjennomfører ervervsmessig gods- og persontransport mot vederlag, eller som er på vei til eller fra slikt oppdrag,
- f) journalister og annet personell på oppdrag for utenlandsk medieinstitusjon,

- g) utlendinger som nevnt i utlendingsforskriften §§ 1-4 og 1-5, og som kan fremvise diplomat- eller tjenestepass, eventuelt nasjonalt pass i kombinasjon med norsk ID-kort utstedt av Utenriksdepartementet, eller i kombinasjon med Schengen-oppholdskort for ambassadepersonell. Tilsvarende gjelder for sideakkrediterte diplomater og diplomatiske kurerer.
- h) militært personell som nevnt i utlendingsforskriften § 1-7 annet og tredje ledd, og deres ektefelle, samboer eller barn tilmeldt og akseptert av Forsvarsdepartementet, samt medlem av sivil komponent og sivilt personell som arbeider ved militære staber eller hovedkvarter i Norge (inkludert NATO-avdelinger i Norge), samt deres ektefelle, samboer eller barn,
- i) utlendinger som arbeider på flyttbare eller faste innretninger, jf. utlendingsforskriften §§ 1-10 og 1-11,
- j) innehaver av gyldig luftfartssertifikat, jf. utlendingsforskriften § 2-9, på vei til eller fra aktiv tjeneste,
- k) sjømenn, på vei til eller fra aktiv tjeneste, med identitetskort nevnt i utlendingsforskriften § 2-8 eller filippinsk «Seafarer's Identification and Record Book» eller filippinsk nasjonalitetspass nevnt i utlendingsforskriften § 3-1 bokstav j,
- l) utlendinger som er gitt visum av norsk vedtaksmyndighet etter 15. mars 2020, jf. Justis- og beredskapsdepartementets instruks GI-08/2020,
- m) ektefelle, samboer eller barn av utsendt utenriktjenestemann ved norsk utenriksstasjon,
- n) ansatte i internasjonale organisasjoner eller ansatte i organisasjoner som driver internasjonalt humanitært arbeid, som er på oppdrag eller på vei til eller fra oppdrag,
- o) utlendinger som er fastboende på Svalbard.

Ad pkt. a og o ovenfor om Svalbard

Det er gjort unntak for utlendinger som har behov for å reise gjennom det norske fastlandet på vei til eller fra arbeid eller bosted på Svalbard, jf. forskriften § 2a bokstav a. Dette er for å sikre at utenlandske borgere som bor eller arbeider på Svalbard, skal kunne passere det norske fastlandet når de er på gjennomreise mellom utlandet og Svalbard. Unntaket for utlendinger på vei *til* arbeid eller bosted på Svalbard må imidlertid også ses i sammenheng med covid-19-forskriften § 10, om at alle som kommer fra utlandet skal være i karantene på det norske fastlandet før videre reise til Svalbard kan skje. Det presiseres at dette kravet fortsatt gjelder.

Utreise fra Svalbard til utlandet via det norske fastlandet for andre enn de som har arbeid eller bosted på Svalbard dekkes av unntaket om lufthavntransitt i forskriftens § 2 bokstav a. Det vises også til avsnittet nedenfor om at EØS-borgere og deres familiemedlemmer som har behov for å reise gjennom Norge for å komme seg hjem, ikke skal bortvises, jf. forskriften § 2a bokstav b, og at dette unntaket omfatter all transport.

Det er videre gjort unntak for utlendinger som er fastboende på Svalbard, jf. forskriften § 2a bokstav o. Dette for å legge til rette for at utlendinger som er fastboende på Svalbard og som ellers fyller vilkårene for å reise til Norge, kan gjøre dette nå. Det er en forutsetning at utlendingslovens vilkår for innreise er oppfylt. Det presiseres at unntaket både omfatter fastboende som reiser fra Svalbard til det norske fastlandet, og fastboende på Svalbard som reiser til Norge fra utlandet. I sistnevnte tilfelle presiseres det at karantene må gjennomføres før videre reise til Svalbard kan skje, jf. ovenfor.

Med «fastboende» menes personer som er gyldig innført i befolkningsregisteret for Svalbard. Dette kan dokumenteres ved utskrift av registeret. For personer bosatt i Barentsburg, fremgår dette av bekreftelse på arbeidsforhold.

Ad pkt. b ovenfor om EØS-borgere mv. som har behov for å reise gjennom Norge

Det er gjort unntak for EØS-borgere og deres familiemedlemmer som har behov for å reise gjennom Norge for å komme seg hjem. Unntaket gjelder tilsvarende for borgere av Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten. Det presiseres at unntaket omfatter all transport, men det må ses i sammenheng med karanteneplikten i § 7 i covid-19-forskriften.

Unntaket omfatter også tilfeller hvor utlendingen ankommer Norge og det er rimelig grunn til at vedkommende ikke har billett for reise videre samme dag, eventuelt at vedkommende ennå ikke har klart å skaffe seg billett. Det forutsettes at utlendingen kan sannsynliggjøre at vedkommende vil gjøre det som er mulig for reise videre snarest, og at vedkommende vil overholde karanteneplikt under det midlertidige oppholdet i Norge.

Ad pkt. h ovenfor om personell ved militære staber eller hovedkvarter i Norge

Utlendinger som omfattes av unntaket skal fremvise et id-kort/legitimasjon som godtgjør at de er ansatt (sivilt eller militært) i de væpnede styrker i en senderstat eller i NATO. Familiemedlemmer som er omfattet vil normalt ha diplomatpass, tjenestepass, id-kort e.l., som dokumenterer deres tilknytning til hovedpersonen. Ordinært pass sammen med NATO Travel Order vil også dekke dokumentasjonskravet.

3. Utsatt innreise og bortvisning av utlendinger med oppholdstillatelse

Utlendingsmyndighetene skal i vedtak om oppholdstillatelse ta stilling til om adgangen til innreise skal utsettes inntil videre, jf. forskriftens § 2b. Dersom det av vedtaket uttrykkelig fremgår at utlendingen er omfattet av unntak som nevnt i §§ 2 eller 2a, skal dette legges til grunn også ved innreisekontroll, og utlendingen skal ikke bortvises.

For visumpliktige utlendinger som gis oppholdstillatelse i Norge, er utgangspunktet at innreisevisum, jf. utlendingsforskriften § 3-13, inntil videre ikke skal gis. Så lenge innreisevisum ennå ikke er utstedt kan dette utsettes i alle saker hvor oppholdstillatelse er gitt, ikke avgrenset til vedtak fattet 20. april 2020 eller senere. Innreisevisum skal likevel gis uten utsettelse dersom utlendingsmyndighetene finner at utlendingen er omfattet av unntak som nevnt i forskriftens §§ 2 eller 2a, jf. ovenfor.

Selv om innreise kan nektes på vedtakstidspunktet, kan etterfølgende hendelser likevel medføre at innreise skal tillates. Utlendingsmyndighetene må i så fall foreta en ny vurdering etter anmodning fremsatt av utlendingen før utlendingen reiser til Norge.

Utlendinger som kommer til norsk grense i strid med innreiserestriksjoner fastsatt i medhold av forskriftens § 2b første ledd skal som hovedregel bortvises. Tilsvarende gjelder utlendinger som inntil videre ikke gis innreisevisum i medhold av forskriftens § 2b annet ledd. Det kan gjøres unntak fra bortvisning dersom omstendigheter som har oppstått *etter* at utlendingsforvaltningen vurderte rett til innreise etter forskriftens § 2b første og annet ledd, tilsier at det likevel bør gis rett til innreise etter samme bestemmelse.

Det følger av bortvisningsforskriften § 2 bokstav e og f at utlendinger som har oppholdstillatelse som sesongarbeider i landbruket eller grøntnæringen eller i medhold av utlendingslovens bestemmelser om familieinnvandring, ikke kan bortvises. Dette innebærer at adgangen til innreise og utstedelse av innreisevisum ikke skal utsettes i medhold av § 2b for disse gruppene. Det understrekes at de alminnelige vilkårene for oppholdstillatelse, herunder returforutsetninger, skal vurderes som normalt. Det presiseres at unntakene i bortvisningsforskriften ikke medfører unntak fra de til enhver tid gjeldende regler om karantene og isolering. Når det gjelder sesongarbeidere, må arbeidsgiver gjennom en uttalelse til utlendingsmyndighetene sannsynliggjøre at sesongarbeideren vil kunne overholde karantenebestemmelsene. Når det gjelder familieinnvandrere, gjelder retten til innreise kun i den utstrekning også referansepersonen har rett til innreise til Norge.

4. Nærmere om unntak fra bortvisning for de som er unntatt fra karanteneplikt

Forskriftens § 2 bokstav b fastslår at utlendinger som er omfattet av unntak fra karanteneplikten etter §§ 5a, 6 og 6a i covid-19-forskriften, ikke kan bortvises.

Dette innebærer for det første at utlendinger som er bosatt i områder i Danmark, Finland, Island, Færøyene, Grønland, Åland eller Gotland i Sverige og som ankommer Norge, ikke skal bortvises, jf. covid-19-forskriften § 5a første ledd.

Utlendinger bosatt i disse områdene kan likevel reise gjennom områder i Sverige som ikke er unntatt fra karanteneplikt, dersom de oppfyller følgende vilkår i § 5a annet ledd:

- a. reiser i eget kjøretøy på vei til eller fra Norge
- b. er på vei til eller fra et område som er nevnt i første ledd
- c. ikke overnatter i området
- d. oppfyller kravene til avstand og god smittehygiene under reisen.

Utlendinger som krysser grensen til Norge fra områder i Sverige som er omfattet av karanteneplikt, skal ikke bortvises dersom de er under reise mellom bolig og

arbeidssted, jf. covid-19-forskriften § 6 første ledd. I bestemmelsens annet ledd er det presisert at unntaket ikke gjelder for personer som er på gjennomreise fra andre land. Covid-19-forskriften § 6 første ledd skal fortolkes slik at unntaket også omfatter forretningsreisende.

Det følger av punkt 6 nedenfor at den enkelte utlending ved behov må kunne sannsynliggjøre at vedkommende faller inn under unntak fra innreiserestriksjonene. Det kan opereres med en lav terskel for å anse vilkårene som sannsynliggjort, slik at man i de tilfeller hvor utlendingen mangler dokumentasjon, baserer seg på utlendingens forklaring dersom denne fremstår troverdig.

Videre kan ikke utlendinger som er «strengt nødvendige for å kunne opprettholde forsvarlig drift av kritiske samfunnsfunksjoner eller ivareta befolkningens grunnleggende behov, herunder utlendinger som gjennomfører vare- og passasjertransport», bortvises, jf. covid-19-forskriften § 6 tredje ledd. Etter denne forskriften er det et krav at de er i arbeid eller reiser til og fra arbeid.

Andre utlendinger som ikke kan bortvises fordi deres tilstedeværelse i Norge er strengt nødvendig for å kunne opprettholde forsvarlig drift av kritiske samfunnsfunksjoner eller ivareta befolkningens grunnleggende behov, vil kunne være utlendinger som er invitert av norske myndigheter for spesielle formål. Dette kan for eksempel dreie seg om utlendinger med særlig kompetanse på håndtering av virusutbrudd eller utlendinger som har annen kompetanse som helsevesenet eller andre samfunnskritiske funksjoner har bruk for.

De kritiske samfunnsfunksjonene er:

- Styring og kriseledelse
- Forsvar
- Lov og orden
- Helse og omsorg
- Redningstjeneste
- Digital sikkerhet i sivil sektor
- Natur og miljø
- Forsyningssikkerhet
- Vann og avløp
- Finansielle tjenester
- Kraftforsyning
- Elektronisk kommunikasjon
- Transport
- Satellittbaserte tjenester

I tillegg inkluderes apotek og renhold.

Det innebærer også at utlendinger som reiser inn i Norge i forbindelse med gjennomføring av avtalt eller fastsatt samvær mellom foreldre og barn eller delt bosted for barn, ikke skal bortvises, jf. covid-19-forskriftens § 6 sjette ledd.

Til sist innebærer dette at utlendinger som er invitert av norske myndigheter for å delta i internasjonale forhandlinger e.l. og utlendinger som er en del av delegasjoner som kommer til Norge i henhold til Norges internasjonale forpliktelser, ikke skal bortvises, jf. covid-19-forskriften § 6a.

5. Nærmere om unntak av særlige grunner

Forskriftens § 2 bokstav d fastslår at utlendinger ikke kan bortvises dersom «særlige grunner tilsier det, slik som særskilt omsorgsansvar for personer i Norge eller andre sterke velferdshensyn». Dette gjelder blant annet:

- Mindreårige barn og fosterbarn til norsk borger eller utlending som bor eller jobber i Norge.
- Utlending som har et særskilt omsorgsansvar for personer som bor i Norge, herunder mindreårige barn eller fosterbarn eller andre med særskilte omsorgsbehov.
- Utlending som på grunn av sterke velferdshensyn har behov for å reise inn i Norge, og besøket ikke kan vente, f.eks. utlending som skal besøke døende eller alvorlig sykt nærstående familiemedlem i Norge (ektefelle/samboer, søsken eller familiemedlemmer i opp- eller nedstigende linje).
- Utenlandsk passasjer på skip som har påbegynt seilas før 16. mars kl. 08.00, og har behov for innreise til Norge for å kunne returnere til hjemlandet. Det må være avklart hvordan videre transport ut fra Norge skal foregå på en forsvarlig måte, som ikke er i strid med covid-19-forskriften.
- Utlending som er part i eller skal avgi forklaring i en rettssak i Norge.
- Utlending som har gyldig fiskekort for fiske fra båt i Tanavassdraget, jf. forskrift om fiske på Tanavassdragets grenseelvestrekning § 2 første ledd nr. 1 og 3 og annet ledd bokstav a og c. Utlending som legger ut fra finsk elvebredd kan fiske på norsk side av elva, men ikke gå i land i Norge.

Det presiseres at ovennevnte liste ikke uttømmende angir hva som kan anses som en «særlig grunn». Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer.

6. Nærmere om krav til dokumentasjon

Den enkelte utlending må ved behov kunne sannsynliggjøre at vedkommende faller inn under ett av de aktuelle unntakene.

7. Forholdet til karantenerregelverket

Det understrekes at unntakene fra bortvisningsbestemmelsene ikke innebærer unntak fra de til enhver tid gjeldende regler om karantene og isolering.

8. Forholdet til utlendingslovens regler om bortvisning

Departementet presiserer at bortvisningsforskriften supplerer utlendingslovens regler om bortvisning, ikke erstatter dem. Utlendinger kan fortsatt bli bortvist i medhold av lovens regler, herunder av hensyn til folkehelsen etter § 17 første ledd bokstav l og § 121 jf. § 123, forutsatt at vilkårene er til stede og ordinære saksbehandlingsregler følges.

De ovennevnte bestemmelsene i utlendingsloven gjør ikke særskilte unntak for persongruppene nevnt i forskriften §§ 1 til 2 a eller for personer som var i Norge før 16. mars 2020. Departementet vil imidlertid understreke at personer som faller utenfor forskriften ikke – på nåværende tidspunkt – kan bortvises utelukkende med henvisning til den generelle situasjonen med utbrudd av covid-19. I slike tilfeller må det foretas en individuell vurdering som bygger på konkrete omstendigheter ved utlendingen som vurderes bortvist. Departementet antar at det kan være grunnlag for å bortvise utlendinger som utgjør en særskilt smitterisiko, for eksempel på grunn av adferd som er i strid med offisielle råd og retningslinjer.

9. Bruk av tvangsmidler

Når det gjelder presiseringen som er tilføyet i § 1 annet ledd om at det kan anvendes tvangsmidler med hjemmel i bestemmelsene i utlendingsloven kapittel 12, innebærer den blant annet at det kan besluttes pågrep og internering etter de samme hjemlene og vilkårene i utlendingsloven som gjelder for bortvisningssaker for øvrig.

I tilfeller hvor noen f.eks. er stanset av politiet etter utlendingsloven § 21a og mest sannsynlig skal bortvises etter bortvisningsforskriften, kan utlendingsloven § 106 første ledd bokstav i gi grunnlag for pågrep. Dersom politiet mener det er behov for å holde utlendingen ut over 24 timer (jf. utlendingsloven § 106 b tredje ledd siste punktum), vil den mest aktuelle hjemmelen for å vurdere dette formodentlig være utlendingsloven § 106 første ledd bokstav b (unndragelsesfare).

Med hilsen

Nina E. D. Mørk (e.f.)
konst. ekspedisjonssjef

Kaja Kolvig
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur